

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1906.

Treść: (№ 248–250.) 248. Rozporządzenie, dotyczące zgłaszania znaków towarowych. — 249. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym. — 250. Rozporządzenie, którym uregulowane zostają na nowo ceny sprzedaży soli fabrycznej tutejszo-krajowej.

248.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. grudnia 1906, dotyczące zgłaszania znaków towarowych.

Na zasadzie §u 35go ustawy dla ochrony znaków towarowych z dnia 6. stycznia 1890. Dz. u. p. Nr. 19. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

We wszystkich przypadkach, w których pewien znak ochronny zgłoszony zostaje dla całego szeregu towarów, a osobliwie takich, które nie należą do jednej i tej samej z wymienionych tu poniżej sześciu grup, lecz do kilku z nich, winien zgłaszający oprócz załączników, w §ie 13tym ustawy o ochronie znaków towarowych wymienionych, dołączyć do swego zgłoszenia nadto spis towarów, podpisany przez niego samego lub jego zastępcę, w którym poszczególne towary mają być uporządkowane według wymienionych poniżej grup, a w każdej grupie według alfabetu, i to w sześciu egzemplarzach; gdy dla jednego i tego samego przedsiębiorstwa i dla tych samych towarów zgłoszonych zostaje jednocześnie kilka znaków, przedłożyć należy dla pierwszego znaku sześć egzemplarzy rzeczonoego spisu, a dla każdego następującego znaku po pięć.

Dla celów zarządu spraw, które dotyczą znaków towarowych (centralny rejestr i skorowidz znaków), podzielone są wszystkie towary na sześć grup, a mianowicie:

- I. Metale, towary metalowe, narzędzia, instrumenty i maszyny,
- II. towary kamienne, ilowe i szklane,
- III. towary drewniane, słomiane, papierowe, kościane, gumowe i skórzane,
- IV. przędze, tkaniny, artykuły do odzienia i towary szmuklerskie,
- V. środki żywności, napoje i płody rolnicze, wreszcie
- VI. wytwory chemiczne.

§ 2.

Gdy kto zgłasza znak towarowy przedsiębiorstwa zagranicznego, który już zagranicą jest zarejestrowany, winien oprócz wszelkich innych załączek pomocniczych (§ 13 i 32 ustawy o ochronie znaków towarowych), tudzież oprócz spisu towarów według §u 1go tego rozporządzenia, dołączyć jeszcze w jednym egzemplarzu odpis owej konsygnacji towarów, która stanowiła podstawę złożenia znaku za granicą. W tym odpisie należy towary oznaczyć liczbami bieżącymi, a w spisie towarów, sporządzonym według §u 1go tego rozporządzenia, umieścić w nawiasach na prawo od każdego towaru odpowiadającą liczbę z odpisu tej zagranicznej konsygnacji.

Gdy znak towarowy pewnego przedsiębiorstwa zagranicznego zgłoszono najpierw w Budapeszcie, to spis towarów według §u 1go tego rozporządzenia, który ma być przedłożony przy następnym zgłoszeniu w Wiedniu, zgadzać się winien co do kolejnego następowania po sobie towarów w każdej grupie z owym spisem, który przedłożony był w Budapeszcie, a nadto zawierać ma w sobie tę liczbę dodatkową, której umieszczenie postanowiono powyżej.

§ 1.

Klisz, który ma być przedłożony przy zgłoszeniu znaku towarowego, musi zgadzać się ze znakiem, a wysokość liter (słupka i podkładu) nie powinna być większa jak 23 milimetrów; jednakże klisze, których litery mają 24 milimetrów wysokości, przyjmować należy bez zarzutu. Ani wymiar długości, ani szerokości klisza nie powinien być większy jak 65 milimetrów; atoli w przypadkach wyjątkowych można przyjmować — o ile wymaga tego wyrazistość znaku — także klisze o większych rozmiarach, które jednakże pod żadnym warunkiem nie mogą przekraczać 130 milimetrów w kierunku podłużnym i poprzecznym. Podkładka (drzewko klisza) musi mieć kształt graniastopą.

Dla sprawdzenia zgodności klisza ze znakiem oryginalnym przedłożony być ma najmniej jeden odcisk sporządzony zapomocą klisza.

Na życzenie zgłaszającego może izba handlowa i przemysłowa, która uskutecznia zarejestrowanie znaku, postarać się o sporządzenie klisza na jego koszt. Potrzeba do tego trzech egzemplarzy znaku oryginalnego lub trzech odbitek znaku, zrobionych według możliwości na preparowanym papierze przenośnym. Po otrzymaniu uwiadomienia, ile klisz będzie kosztował, winien zgłaszający przesłać odnośną kwotę wprost do firmy, która go sporządza, i to jeszcze przed wykonaniem zamówienia.

§ 4.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Fort wtr.

249.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1906,

dotyczące upoważnienia komory pomocniczej I. klasy w Rossbachu (na dworcu) do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Komora pomocnicza I. klasy na dworcu w Rossbachu otrzymuje upoważnienie do stosowania skró-

conego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym według przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. u. p. Nr. 175.

Korytowski wtr.

250.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1906,

którem uregulowane zostają na nowo ceny sprzedaży soli fabrycznej tutejszokrajowej.

Dla soli fabrycznej, t. j. owej soli kuchennej (warzonki, soli kamiennej i morskiej, tudzież odpadków z wyrobu warzonki i soli kamiennej), którą stosownie do postanowień szczególnych, w tej mierze istniejących, wydaje się z c. k. składów soli do przemysłowych lub innych produkcyjnych celów, tudzież dla solanki, do takich samych celów ze salin wydawanej, zaprowadzone zostają, począwszy od dnia 1. stycznia 1907. aż do dalszego zarządzenia ceny, oznaczone w dołączonej tu taryfie.

Po tych cenach wydawane będą tylko takie ilości soli fabrycznej lub solanki, jakich odnośnie c. k. składy dostarczyć mogą przy pomocy swoich teraźniejszych urzędzeń ruchu.

Co do wydawania większych ilości, których produkcya, względnie dostawa, wymagałaby specjalnych inwestycji lub urzędzeń, zastrzega sobie Ministerstwo skarbu ustanowienie cen w każdym przypadku z osobna.

Pobieranie soli fabrycznej niemielonej (l. poz. tar. 6 i 7) dozwolone będzie tylko w takim razie, gdy krajowa władza skarbowa, w której obszarze administracyjnym leży przedsiębiorstwo przemysłowe, soli używające, udzieli na to specjalnego zezwolenia.

Korytowski wtr.

Taryfa sprzedaży soli i solanki do celów przemysłowych

(tak zwanej soli fabrycznej).

Liczba pozycji	Siedziba skarbowego składu soli		Urząd wydający	Sól fabryczna						So-lanka	
	Miejsce	Kraj koronny		nieopakowana i zdenaturowana							
				I. sorty			II sorty			Cena 1 hl	
				z	Cena 1 q		z	Cena 1 q			
K	h	K	h		h						
1	Aussee	Styrya	c. k. Zarząd salinowy	warzonki	3	—	odpadków warzenia lub soli kamiennej (mielonych)	1	—	18	
2	Ebensee	Austria górna	"	"	2	06	odpadków warzenia (mielonych)	1	—	19	
3	Hallein	Solnogród	"	"	2	25	"	1	—	25	
4	Hall	Tyrol	"	"	2	80	"	1	—	33	
5	Delatyn	Galicya	"	"	2	08	—	—	—	—	
6	Wieliczka	"	c. k. Urząd sprzedaży soli	soli kamiennej, mielonej	1	35	mniej czystej soli kamiennej (mielonej)	—	—	94	
			do odebrania z mielarni soli	"	1	28	"	—	—	87	
			do odebrania z szybu	soli kamiennej, niemięlanej	1	10	mniej czystej soli kamiennej (niemięlanej)	—	—	69	
7	Bochnia	"	"	—	—	"	—	—	62		
8	Kaczyka	Bukowina	c. k. Urząd sprzedaży soli	—	—	—	mniej czystej soli kamiennej (mielonej)	—	—	95	
9	Pirano	Przymorze adriatyckie	c. k. Wyższy urząd solny	białej soli morskiej	1	63	szarej soli morskiej	1	14	—	
10	Kopar	"	"	"	1	63	"	1	14	—	
11	Tryest	"	c. k. Urząd sprzedaży soli	"	2	05	"	1	58	—	
12	Zadar	Dalmacya	"	"	2	82	—	—	—	—	
13	Splet	"	"	"	2	60	—	—	—	—	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Przenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Przenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1868 za 4 K — h	Rocznik 1887 za 5 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1869 " 6 " — "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1889 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1871 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1891 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1875 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1876 " 3 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1877 " 2 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1860 " 2 " 40 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1883 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1865 " 4 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1885 " 5 " 60 "	" 1904 " 5 " — "
" 1867 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "	" 1905 " 6 " — "

Cena handlowa za rocznik 1906 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1907.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Wrazie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przysznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckim najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyli.